Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio XVII

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

Confessionis qui pœnitent, etiam extra Confessionis Sacramentum tanquam fideles mixti non Xti vere sed ipsi qui sic absolvere gubernantur, n'in pœnitentes baptisati. Secundo.

Evarest Evid. Nam quia dicit in recto, in obliquo. Etiam ó de voce cui se dolorem ipsum ex sua pœnitentia, ex qua vo Confessionis i tanto pœnitentia recto, relinq' in obliquo - nó ó, ye interrogatio sacrti quia bene ritum: E ipsi sic dicuntur absolutio absolvi collata baptismate a Sacerdote habito jurisdictione

DISPUTATIO XVII

DE MATERIA REMOTA SACRAMENTI PŒNIT.

Ad 1. nota quia ipsa est sola gratia actualis commissa et bene baptisato per a. pœnitentiæ Xti dare sibi jurisdictione in hac m. n' baptisatos absolvit ex ipsis deso n' dedutte tm in baptisatos gratia ex Trid. Sess. 14. c. et colligi ex D. Paulo 1. Cor. 5. Ex ipsi ipsorum Sacramentum

Dixi: Sola, qui et in sacramentis moralis includit in ipsius manifestari. Quia tunc ad majorem sui humilitatem et nostra confessione trahendo, et ut ipsi sibi culpas in ipsi hoc ipse discernat, et absolvat, sicut n'ita nó suffecit Xtus quia, sicut non solo gratia in ipsi n' adjungat aliqui actus. Ex quibus patet quia et nó non in hoc haeret, absolvit suffecit, de ipsi ordine agens.

Sect. 1.

Q. mali remo
ta Sacrti
Poenitia.

SECTIO. PRIMA.

Vtrum peccata commissa in instanti Baptismi sint materia confessionis.

Non est petitio de gratia commissa in eo instanti ipso
quo suscipit baptismum, hoc n. certum est ad Sacramentum
pertinere, et commissa in instanti in quo Christus baptismum
suscipit, cum illo Christo quasi.

Dico. Probabilius videtur quod multo ante
ante ad Sacramentum gratiae, cum ipsa sint mortalia quam
veniae illius. Ita Lugo et multi alii. Petit quia Trident.
14. c. 8. docet Sacerdotem esse in Christo constituitur iudicem, ut
ad illius deferamus ita gratia mortalia in Christi tribunal
deferant, atque gratia commissa in ultimo instanti baptismi est
Christi tribuli, quia pertinet ad Sacramentum. Quare Christus in eo
instanti in quo ab primo accipit gratiae, instituit ex illi
vitae Dei Sacramentum n. instituit. Hoc est in tempore capacitatis
illi sunt et possibilis, quia in eo instanti in quo Christus
baptismum est Christi tribuli, et subdit tunc quia petitio
mere commissa est gratia Christi tribuli desiderandi ad Sacramentum
Quod eande tribuit Christus n. hoc modo: quia ab initio
non pertinere ad baptismum sit institutum ad tollendum gratia
et tunc commissa, sicut quidem baptismum et dicendum quod
est effectus illi, qui ut tollit. Quare multo n. gratia
mortale per illi directe. Ergo si baptismus est
quod. Sed n. tribuit Christus, sicut sanguis Christi
habuit efficaciam ad tollendum gratiam illam, sic et ante
quo ab omnibus efficaciam habet, et quia Christus impedit
hoc ejus efficaciam, cum n. quia volet ut in baptismo
gratiam conferente, ad Filium applicet Christus in
primis. Ita. Ergo! Ergo Dico.

Vtrum Peccata gravia in instit. Baptismi sint mag. confessionis 575. Disp. 17. Sect. 1. Q. mag. sens. in Sacram. Poenitentia.

131

Obj. 1. Trid. sess. 14. c. 2. docet Ecclesia in nemine
iudicari oportere, qui gravius in ipso Baptismo iam
factus ingressus est, c. 8. autem docet Sacram Poenitentiam
habitis post baptismum, quo gratia omnia delicta
ante baptismum et expiatur sed forma quidem, absque ipsa
poenitentia et ipsa gratia Dei et gratia. Quare ipsa
Ratio ex eo ex hoc ut confessione et absolutione
certus sit hic fieri quod in ipsum baptismum in eodem ipso
in quo peccata quae de illis gratia ipsa et alterius dolorem
fieri et absolvi. Sed vero Trid. solum baptismum
gratia omnia ante et post baptismum, de quibus vero omnis
in ipso instit. baptismo totaliter, et quae valde rara et exceptis.

Obj. 2. P. August. de bapt. contra Donatistas
lib. 1. c. 12. et D. Tho. q. 84. art. 10. ad 1. docet
baptismum ex delectum peccatorum. Sed exactum est baptismo
ergo. R. P. Augustinus et loci ad aliud vadit quam ut
Donatistas a re rebaptizandi eos qui ex gratia ipsi
ad baptismum ad eodem cap. expressis ut. Ignoscit papa
vel ex confessione quoque et recedere. D. Thomas
ait, de gratia omnia ante et in ipso non quidem quod sit
baptismus, sed in ipso moraliter quod sit ante baptismum
baptismum. Ideo exclusit de gratia omnia ante
baptismum ad excludi, et hic loquitur. Vade et baptismum
ut ante omnia gratia et omnia, ut ipsum de gratia omnia
delicta, et gratia gratiae, manentibus a. moraliter et
modo exclusi, et et hic P. August. sic intelligit, et baptismum
ante, et in ipso de baptismo intelligendum.

Obj. 3. Ex ara ecclesiae Dei, qui in baptismo
omnia gratia venia et omnia gratia manerent, ut
[illegible] ad ecclesiam, gratia vera et [illegible] et ipsa

Omnia remissa per Sacri Poenitia. 576. Vtrum Peccata gravissima iustificati Baptismi sint materia Confessionis?

on. reatu pœnæ n' deleret ex opere operato baptismi, si ponat e' ō ex reatu pœ. Sed admittendo hoc, ideo n' sequitur peccata, quia ex suppositione baptismi n' fit commissa nulla pœna. Sed dicitur o' de martyrio cui n. hoc remittit ex reatu culpæ et pœnæ ideo ex opere operato, sed hoc cum ipso se habet aliter ad mortem, sed non sequitur mors nullatenus ex baptismo fit, ut si martyr decederet ante ejus ablutionem, ergo tu' reliqua mortis in purgatorio detineri, sed ipse ipsi eo ipso ex culpa et pœna e' remissa.

Q. 9. Utrum omnes in iustificatis baptismi sint Christi ut Christi, ergo n' pertinet ad hanc quæst. Respondeo omni. supern. Sed id Christi specifice tantum n' sit ablutio fiat ex Christianitate, ut sit ipsa gratia ex se fit baptisatus et peccatum originale ipsa n' tollit, illa mentis, et tu' pertinent ad ipsi ipsa ipsi' recordare baptismi.

SECTIO SECUNDA.

Vtrum peccata dubia sint materia necessaria confessionis.

Dubitatur. Et notis alego ex dubiis. 1. Sthum non dubitandi sufficit ad assensum l. Sicut ad certum et evidentiam. tu' Deus, nisi id conjunctum sit cum actuali formidine de oppositio. 2. Sed tum non dubitandi, ergo non ad assensum l. dissentit Deus sufficit, si relinquat, ita ipsi respondeo, da ut adversa ipsa ostendetur se quod nullo modo prudenter determinat. Utrum sit dubium quod cum gravi pœna tuli reservari? Ac hoc verè contingit in 3. 1. Non hoc verè contingit non mortale l. veniale. 3. Non hoc aliquo subterfugium quæritur, l. negletu. Sed omittit.

Sicut 29

Vtrum peccata dubia sint mata materia Confessionis?

Disp: 17. Sect: 2.

D. Thom. 2. 2. q. 77. a. 4. Sacramentum Poenitentiae.

132

Dico 1. Peccata dubia judicat esse peccata, aut a priori veniali, aut in hac contingentia illud ipsum amplius subsistere claris Ecclesiae Theologis. Ratio in ea mea nihil interveniat periculum amittendi salutem aeternam, aut spiritualem ordinem ad Deum (tunc enim prudenter operantur) ubi non intervenit periculum salutis aeternae (quod nullum periculum occurrere, l. 7 titulo, l. 8 tit. de lege alia, ita de libere gratis de ordine religioso, qa.

Illud hic obiter nota quoad modum quomodo dubia consideremus et dubia contingere in Theologia, et facilime fuere qui ij, qui sit certum l. mediocriter dubia in n. justa tale et ejus dubia sed a plenum contingit facilime alterum aliquid aliquid prudentia subsistere quia se a gerere ex. gr. Glossa a quibus certis ita, tale mala, l. 7 titulo recitatum tamen aliquid ad stipendum, l. 8 alegatis le. Imo ait sit alia ratio in utrum tempus creatae res a fuerit tale jus plus in Deo mortalis cognitabilia de quo agere generali ut tunc bonum nihil dubia. Tertio in ea ob 2 veritatis dubitat sit necessaria aliqui amplendi qui a de potis dubio speculativo sed Deus aliqui opinione accurentur tale Deus in ea aeria subsistendo claris.

Dico 2. Qui fere affectus Deus ad aliquid 10 de attractionem dubium ex Deum mittale et cognitat sit ex fatty ex n. tenet illud subsistere claris. Incertum Theol. Dicit mea esse fundata in principio qui humanae ratio et in dubio sit melior conditio gratidentiae quia sic aliqui; quoniam dicit ex Deum, et ex Deum dubium a. mu ai fuerit satisfactio aliquid ordinis

De Materia 4a Sacri Poenitiae.

578. Utrum peccata dubia sint materia necessaria confessionis?

Cum tali casu [illegible] [illegible] [illegible], absolvere non posse videtur et debere esse in [illegible] pro quo liberari absolute dubium, atque in hoc casu certo [illegible] confitendi [illegible] mortalia [illegible] [illegible] a. dubium e[st] an ei fuerit satisfactum [illegible].

Dico 3. [illegible] [illegible] de quibus [illegible] sine [illegible] assensu ad alterutram partem [illegible] dubitat an fuerint commissa necne, vel an fuerint mortalia vel venialia, se [illegible] subjicienda clavibus Ecclesiae. Haec conclusio olim erat certa apud [illegible] [illegible] multos annos in dubium revocarunt et contra tamen [illegible] erant Card. Lugo, [illegible] Sanchez, [illegible] et alii recentiores, quorum argumenta ut videbimus [illegible] illam [illegible] [illegible] [illegible] valde [illegible]. [illegible] [illegible] tamen longe verior est [illegible] [illegible] Adversarios [illegible] [illegible] Authoris; Cum materia necessaria confessionis unice dependeat a [illegible] et institutione Christi, atque [illegible] [illegible] confessionis Ecclesia [illegible] [illegible] ad tempora Patrum Card. et [illegible] alios, quod [illegible] dubia [illegible] necessario subjici clavibus Ecclesiae. Conf. Trid. sess. 14. c. 5. [illegible] ab obligatione confessionis [illegible] venialia, quod mortalia dubia ab obligatione includit. [illegible].

Obj. 1. Trid. loco immediate citato docet [illegible] oportere subjici clavibus, quae post diligentem examinationem in [illegible], atque [illegible] ignorent [illegible] ut neque [illegible] judicium de illis efformari [illegible] in [illegible] quod [illegible] dubia [illegible] materia necessaria confessionis [illegible] [illegible]. [illegible] confessio certa aut [illegible] dubia [illegible], [illegible] manifestare [illegible] dividere in certa [illegible], et dubia

Urgebis 1 [illegible]

Vtrum Peccata dubia sint mata materia Confessionis?

Ad mata materia Sacramenti Poenitentiae.

Vrgebis 1 dem Trid. Litera Ses. cap. 7. ordinans
ne quis mortalia sibi reuelare et poenitenda in confessione
solum meminit quorum mortalium quo ad numerum et circumstantias
mutantur, quae multa facta mortalia quorum dubium fuerit
sit ita et eo mod. reuelanda confessori, dubia licentiae quae
in affirmatiua. Ad 1. Conf. 1. ex regula è ex de regulis juris
in 6. ubi dicit, ō ea, q. prohibet lex dicere aperte et praecise
interdictis, atq. Conc. prohibet aperte, non quia dubia sunt
tenda sed mera patenda sit, ita id n' agendo generaliter
vehe stare n' eo obligaud confitendi quia dubia. Contra
ex hac, q. ipse addit de rebus obligantibus ut dicit ipse
obligantibus ea dicere id nihil facit ad rem
omittit eo casu et, atq. Conc. n' ex praecepto dubia
eo patenda, ita videtur n' dnt affirmari id ex manifesta
ed. Ad ea argum. dicendo ut. n' quod mentione quia dubia
explicite ideo, implicite ergo, eo ipso n. ad Conc. c. 7. ex
cluditur sola veniale virtuale et implicite inclusa mortalia
n. dubia. Hoc ut utamur Conf. 2. regula ipsorum
illa lege ut quae civiles et juris naturae, n' intelligendum
juri. Non Deinde dicere, de qua civia quae dubia ipsa
nobis contulit ex cui tempore videtur

Ad 2. Ita dubitio medium e' iudicio dubitandi
atq. in eo q. dubitat an quemquam quae dubia sint
et incerta, ita de ipso quae sit innocens, ideo dubitat
ut obligatio confitendi. Conf. in regula. Quae nulla dubia
quae ex dubia judicio mit. ipsa delicta sunt atq. non
Ita atq. non quia sit de q. modo judicij intrinseci regul
mata, ita nemo tenetur ex injuriere si ipsi dubitet in
o dubio, et nulla dari salti Ecclesiae. Ad idem modo
ipsum: res dubiae, numerus o. ex vitae Xti de q. dubitat
dubii ipsat de contentu totis Ecclesiae. Hoc ad Conf. 2. dubi
minoris, porro quae sit de iudicio judicij quae in q. tanq.

Vtrum peccata dubia sint mad. necessaria Confessionis?

Obj. 1. Peccata a' excepto, vt dicitur, ut certa
sunt dubia, ergo. Cafter. Dicere Dr. exceptio, reducit
colligere ex eis, quæ ex eo, quod ipsa non
est, ut certum, ipsa sit certa. Ergo, quia dicitur
mitere nisi malefacere, aliqui fuerit.

Obj. 2. Si è bona ista ex. Dr. Capitulum Lateranense
a' fuit in Ecclesia Graeca celebrandi, sicut Imm. Chrysi
ergo nec defuit a' obligatio illud celebrandi, ergo a' otio
erit bona ista. Ried. Dr. Capitulum Lateranense Ecclesiam
contendit, quia dubia, ergo defuit a' obligatio, celebrandi.
Conf. Multi sunt, qui ex regulis Doctorum, quam
rantur dubbiam, ipsa sit modo, Deum non
certi, ergo idem dicitur de mad. negante obligationem
dubia. Respondeo negando ex. Nec dicitur a' gravis
fuit obligatio, ergo olim a' ex certi, ita dicitur
ad alterum Gabriel, et modo, ipsa certa sit, ut
peccandi, et ex ut dicitur a' obligatio, ut
respondi, ergo olim ex certi, ita obligatio, ergo
positive, quia dicit modo illa obligatio
dubia. Cafter. Dicere Dr. certa obligatio, ergo
a' inevitabile ad gravis ex, quia a' certi, ita
dubia, ergo ad a' obligatio, altione, ergo
ita absurdum a' constitutio. Dubium. Ergo
ergo dicitur a' gravis, nisi a' peccatum ad obligatum
non, certum, quia a' peccatum ad obligatum
non, positive a' obligatio, ergo a' non illa,
non, ergo a' obligatio, ergo a' non illa.
Sed de hac agitur.

Obj. 3. Sed dubio ex, ergo ex reservatis Ordinis
Poenitentiae, ergo ex in dubio ex, ergo
ex reservatis, illum excipiet.
Respondeo negando ex. Quod ex
sumenda a' ex dicta a' ex, ex, ut dicitur, ut
superior reservantur ex obligatione, quia ex ut
poterit ex, quia dubio reservata.

Obj. 4. Peta

§ 81.

Ob. 5. Pesta dubia rejicit mea sufficiens absolutio
je rej mea veria confessio. Resp. Ad. Ita ergo
confiter sola pesta dubia absolvo absolutio je ratificatur
ima vera Ecclesia confessio mea in articulo mortis fuerit
id confessio m. is 2 tres solu unicu pesta mortale dubio.

SECTIO TERTIA

Nonnulla quæstiones circa confessionem peccatorum dubiorum solvuntur.

Quæres 1. An 2 confessio fuit aliqua pesta sugi
dubia posita a. conjunxit se certa peccata illud omne
confiteri tangim certa. Affirmant Thomas Cajetanus Sylvius
et plu alij. Quia Re ex ei Pesta sua vere Lib. 5.
Je ceu pesta dubia ne sequentur nec adhaerentur in
ejusmodi casu novam confessio videt tamen. Tamen
sequitur ex ut ergo pesta prima confessio ita omnes
Quia se in ipsis cinsin. 2. Je Poenitens 2 jn confessio
fuit dicatur absolutus ab illo pesta et ita ex omnes ay
bori pesta certa. Cordo a. modo fuit absolutus ab illo
pesta dubia solu ex amicu fuit confessio in particulari
Je cum Jesuitis fuit absolutus dicere Je sine
ratio sequendi nova absolutio. 3. Je justa de Pesta
2 a' habens se certo reflectere sub mora sua Je pesta
Spiritus dicit se ex Grave dicit Alg mag. se ex Grave
Lef. certo se Alg Grave dubitanes, a' tunc fit confessio
certa mora, et tu illa dicu Spiritu sub dicu mora
ipsu dicum dicit tu sub dubio, sed dicta ad
Pesta. 4. Je 2 dubij se certo aut irregularitate aliqua
absolutio ab illo sufficiat se certo vorile aut
irregularis se a' tunc Pesta nova absolutio ex forma
dicta a' ut cum Jesuitis certo aut irregularitate

De Mat. re mota Sacr. Poenitent.

Disp: 17. Sect: 3.

Nonnulla quoties circa integritatem peccatorum dubium solvitur.

582

ibera liber existaret, qd sto modo distinguendo circa absolutio a gesto dubio. Ex dto

Infero 1. A fortiori ergo, si bona fide fuit confessus aliqd gravis tale tangens certo, si postea dubitat non illud reiqua gravius, et tamen id nunqm confitetur magis dubio.

Infero 2. Eum, qui confessus fuit v.g. de perjurio, quod postea dubio de novo perjurio, si dic sit de nuro actu, tenetur iterum illo ex sapiente in confessione, si vero de nuro actu, tenetur iterum dicere illum de eo, qui bona fide nuro gesto omnino oblivisci illo actu et postea recordatur nuri certi, ille non tenetur illud nuro certo de novo exprimere.

Infero 3. Solo de qd atinent sa. Pertinet et qm non omnia qd fuit confessus reservata, sive jure, sive facto dubio, et ab absolutione m. a n. facto gesto id reservata, ut confiteri de veritate reservata, teneri amplius ad alia confessione.

Obj. Circumstantia mutantes speciem aut m. attendunt, quae dicuntur dbt explicari in confessione, sine et igitur qm sicut explicari a fort circumstantia, qm m. circumstantia certi et dubii. Conf. 1. quia id quod manet factum certum qm dubium, qm in fort confessione omnes debitum quod dbt explicari circumstantia certi non dubii. Confirm. qm eo modo dbt explicari quod dbt in certum, sic sto quod est aliquid dubium e modo in confessione tangm certum dbt explicari quia Ri ad ipsum dicendum dicimus: nego e qm certitudo et dubium aliquid circumstantia tenentes se ex gesto actu, s. cognoscentis, qd circumstantia dubii aut latuerit ex gesto actu, qd fuit ea mente actum gesto, et non obligandi poenitente ad sto confessione. Ad 1. Conf. Ri dicimus: nego e, qm in ordine circumstantia admittendi, mutant quod in quantum dbt manifestari in confessione, cum tota species facti, prout ab agente exercitata, sicuti et res de, illa res non est facta ita qd illi confessarius imponere quod congruenter ad satisfactione. Ad 2.

Nonnullae q̃stiones circa confessionem peccatorum dubiorum solutae. 583. De materia remota Sacri Poenitiae

Ad 2dum Conf. dicendo ant. dat q̃ta explari. eo modo quo potest in o̅i casu tunc q̃do poenitens se q̃rimo de illis accusat, ô ideo, quod si postea q̃ta ipsos fetor fuerant, peccata ex ipsa ... sufficienter explicatur nego.

Q. 2. An q̃do poenitens confessus fuit q̃tum de quo ipse jam Confessarius dubitabat, an esset mortale vel veniale, imo forte Confessarius judicabat esse tantum veniale, si postea deprehendat esse mortale, teneatur illud denuo confiteri tanquam mortale? Rx. negative. Ratio est q̃a Confessarius non tenetur semper declarare poenitenti, quod audit fuerit mortale an veniale, licet non esset vellet gravem imponere non solum Confessariis verum etiam poenitentibus, si postea illum q̃tum cum o̅ibus circumstantiis debite expositum rursus deberent deprehendere a prudentia, scientia, aut stupiditate Confessarii ferentis judicium de q̃itate q̃ti, an fuerit mortale an veniale, quod nullo modo sustinendum est de ratione Sacti.

Q. 3. Quot annos ordinarie illapsos ... plus minus explicari solet circa q̃tum dubium, quomodo contra Rx. hinc nulla certa regula definiri non potest, sed pendere a judicio prudentis, et spectandam magnitudinem materiae detractae, quo major aut minor fuerit, eo major vel minor attendi debet magnitudo numeri dubii. ex. g. accusat se unus quod peccaverit 100 plus minus, alter quod 10 plus minus, primo licet plus minus addendum est 10. aut 15. secundo vero tres aut 1. 3.

Q. 4. An sit q̃tum mortale in confessione accusare se de q̃to ficto? Rx 1. non esse q̃tum mortale fingere in confessione q̃tum veniale. Ita communiter Theol. Ratio est q̃a non habet rationem sufficientem talis fictio, quod de se est tantum q̃tum veniale, constituendo materiam mortalem, ut patebit ex solutione fundamenti adversariorum.

De Man. re
mota Iacti
Poenitis.

Nonnulla quoties ex ista effusio Peccatorum dubiorum solutio.

584

Etenim si aliqui Lacti n' tempore mortale admittere aliquot
n' potuerit ad mandatum, nisi ipse aqua baptismi admissorum
omnis gratia aqua obtinuerit, jo i id dictum de Lacti gratia, &c
n. Ergo in ipsis gratia mortale a gratia veniale. Ergo
n' magis graviter o' id incertitudo debita ipsorum, tamen
mortale, quam retinere, aliq retinere a gratia mortale, jo m. tamen.

Obj: ultra ja rapiet: Pollueret mortali q Sacerdotis con
secratione multas hostias, tritiens mittere aliquas, tandem
jo redderet sua iterata salva, jo m. jocunbit mortali
gratia veniam mortale veniale salva, jo redditi sua iterata
salva, hoc n. sunt absurdum ab ratio gratia, q sicut nunquam
nunt angelica. Re Ad. ignoro: nec o, jo ex gradenza Con
fessarij qui adverisit et verisimile cum n' posse in poenitentia
existere ante Ministri virtuti ordinis gratia venialia, nisi tam
ab ratio gratia Venialis audiri absolute et sine mortali, tam
ab ij q ab ipsi clare refert disposito nato ad appetitum gratia
aliqua veniale, aut n' sufficiat retractatio aut stare, jo n'
posse ex sua Lacti gratia n' redditi sua absolutio, salva Poenitentia
aliqua Confessarij tali casu sua absolutio sine ij similiter ante
longe ab ora gratia ipsi et nunc nota quia ab ratio tamen ad
longe sua absolutio, salva et nullus Deus hortatur, ubi
Deus se mere q non ex ingruenti Confessario.

Inquis Confessarius n' posit citra q gratia
poenitentis ut rite disposita, jo a jo valida absolutio, tam
Obj: q Deus ante se duas hostias, unam iterata absolutio
n' te tu n' poet ex tempore n' iterata valida quia
Quod gratia legitimata ita quod consequens Confessarij
Confessarij n' ipse determinare gratia a gratia absolutionis et
sic absolute. Re ad admittendo ~~[illegible]~~ negat ab
ad ag Dicit admittendo sed ipse negat n' posse ipsi
sed Capu Sacerdotis n' determinate gratia a gratia absolutionis

Nonnulla quoties ex ira confessionem peccatorum dubiorum solutis. 585. D. mare motis Sacrib. Poenitent.

absolvit. Et n. nemini detrahendum, de ipso Poenitentiae opere absolvit tri detrahit, et vult abstinere et abstineo et abstine et abstinetur sicut, illi et poenitentiam restituit. Quo casu quod m. Kori ostendit in eo quod dixerit absolvo. Et ita de opere illar. detrahendum Sacerdos enim ordinat. Vero ita conscientiae sin. et ostendit et altra m. tri ait ostendit tri ita absolvo a peccatis nisi ostendit ostendit. Et adeundo quod n. negligentia rio dicitur et quia Ex tempore mihi detrahendum non possunt quod ostendit quod absolvo quia ita inde Ita i. quia quia tri quia nulla pars in altari exprestat. i. solemnis ipsa signa dolorem de peccatis in eis, n. peccata. ostendit tri. n. quia Et accedit absolvere a peccatis quia in confessione tempus n. recordatur, a peccatis n. ostendit quod vidi Kori tri n. quia ea demonstrare de peccatis in Ipsis et in ostendit.

27 Iunii 1619

DISPUTATIO XVIII

QUAENAM CIRCUMSTANTIAE PECCATORUM SINT MATERIA NECESSARIA CONFESSIONIS.

Circumstantiae peccatorum alias diminuunt, sed alias solum aggravantes. Illae sunt quae mutant speciem actus, quod quidem fit, cum quae circumstantia mutatur actus, sicut se habet quae contingit, quia ipsa est ultima differentia ut regula mutat alia circumstantia actum.